

dr hab. Grzegorz Nagórski
Wydział Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu
Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

Chorzów 30.08.2019

grzegorzbone@gmail.com

Zleceniodawca recenzji:

Rada Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, pismo z dnia 30.04.2019. Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm. W Dz. U. Z 2005 r. nr 164, poz. 1365)

Dotyczy:

- wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Tomasza Wendta w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka
- wyznaczenia recenzenta pracy doktorskiej mgra Tomasza Wendta w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka

Uchwała nr 21/2018 r. Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu na podstawie art. 14 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), oraz par. 2 ust. Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 261) w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Tomasza Wendta w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka. Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 20 marca 2018 r. liczba uprawnionych do głosowania członków rady wynosiła 19 osób. Oddano ważnych głosów 19: 19 głosów za wszczęciem przewodu doktorskiego, 0 głosów wstrzymujące się, 0 głosów przeciwnych.

Uchwała nr 27/2019 r. Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu na podstawie art. 14 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), oraz par. 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1586 z późn. zm.) w sprawie wyznaczenia recenzenta w przewodzie doktorskim mgra Tomasza Wendta w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka w osobie dr hab. Grzegorza Nagórskiego, prof. nadzw. z Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego

w Katowicach. Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 30 kwietnia 2019 r. liczba uprawnionych do głosowania członków rady wynosiła 33 osób, w tym uprawnionych do głosowania 23. Oddano ważnych głosów 23: 22 za wyznaczeniem recenzenta, 1 wstrzymujący i przeciwnych nie było.

Do nadesłanego mi pisma sygnowanego datą 03.06.2019 roku, informującego o wyznaczeniu mnie na recenzenta pracy doktorskiej pana mgra Tomasza Wendta pt. „Trio jazzowe i kwartet smyczkowy jako egzemplifikacja wzajemnego oddziaływania oraz przenikania muzyki jazzowej i klasycznej”, została dołączona następująca dokumentacja:

1. Protokół Komisji Skrutacyjnej z głosowania Rady Wydziału Instrumentalnego z 20.03.2018 r. w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Tomasza Wendta.
2. Protokół Komisji Skrutacyjnej z głosowania Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 30.04.2019 r. w sprawie wyznaczenia recenzenta w os. dra hab. Grzegorza Nagórskiego w przewodzie doktorskim mgra Tomasza Wendta.
3. Uchwała nr 21/2018 Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 20.03.2018 r. w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Tomasza Wendta.
4. Uchwała nr 27/2019 Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 30.04.2019 r. w sprawie wyznaczenie recenzenta pracy doktorskiej mgra Tomasza Wendta.
5. Dokumentacja przewodowa Pana mgra Tomasza Wendta.
6. Umowa o dzieło wraz z rachunkiem.

**Recenzja dorobku artystycznego i pracy doktorskiej
magistra Tomasza Wendta w związku z przewodem doktorskim
w dziedzinie: sztuki muzyczne, specjalność: instrumentalistyka,
wszczęty w dn. 20 marca 2018 r. przez radę Wydziału Instrumentalnego
Akademii Muzycznej we Wrocławiu.**

Dorobek artystyczny kandydata.

Magister Tomasz Wendt urodził się 3 maja 1990 r. w Gdańsku. Swoją edukację muzyczną rozpoczął w 1997 roku w Szkole muzycznej I st. Im. Janiny Garści w Tczewie, w klasie fortepianu. Kontynuował swoją edukację w Szkole Muzycznej II st. Im. Fryderyka Chopina w Gdańsku. W roku 2009 po ukończeniu szkoły średniej i pozytywnym zdaniu egzaminów wstępnych rozpoczyna studia na Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, w klasie saksofonu dra Janusza Brycha. Studia kończy w roku 2014 uzyskując tytuł magistra sztuki z wyróżnieniem. W październiku 2014 r. rozpoczął studia doktoranckie na Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. Jest bardzo aktywnie koncertującym muzykiem zarówno w charakterze sidemana jak i lidera własnego zespołu. Wystąpił na scenach krajowych i zagranicznych z tak uznanymi artystami i zespołami jak: Piotr Wojtasik, Eric Allen, Karen Caroll, Keith Dunn (USA), Eric Marienthal, Walk Away, Arek Skolik, Rafał Sarnecki, Dean Brown, Wojciech Myrczek, Grzegorz Nagórski, Jan Smoczyński, Atom String Quartet, Artur Lesicki, Jakub Stankiewicz. Doktorant ma na swoim koncie następujące pozycje dyskograficzne: Generation Next „Live at Jazz Nad Odrą” (SJRecords 2013), Adam Wendt Acoustic Set „Acoustic Travel” (Soliton 2014), Zawartko/Piasecki „Leć Głosie” (DTM 2015), Grubson „Woodstock Festiwal Poland” (Złoty Melon 2016), Gospel Life „Genesis” (Promienie Cisy 2017), Jarecki „Za Wysoko” (Supa’High Music 2017), Nasza Mama Czarodziejka (muzyka do spektaklu, wyd. Luna Music 2017). Na szczególną uwagę zasługuje pierwsza autorska płyta saksofonisty, uhonorowana nagrodą Fryderyka 2017 Roku w kategorii Jazzowy Debiut Roku - Tomasz Wendt Trio & Atom String Quartet - „Behind The Strings” (SJRecords 2016). W przygotowaniu są kolejne albumy z jego udziałem: Małgorzata Markiewicz/Michał Bryndał/Nikoła Kołodziejczyk/Maciej Szczeciński – „Niebywałe” (planowane wydanie w 2019 r.), Joachim Mencil/Mirosław Kowalik/Michał Miśkiewicz/Tomasz Wendt – „Okruchy” (planowane wydanie w 2019 roku), Vibraslap (Tomasz Grabowy, Miłosz Rutkowski, Robert Jarmużek, Łukasz Sobolak, Tomasz Wendt), - „Different Wor(l)ds.”

(planowane wydanie w 2019 roku) Chapter B. Band (Jan Smoczyński, Tomasz Wendt, Paweł Dobrowolski, Mateusz Smoczyński) – „Chapter B”. (planowane wydanie w 2019 roku). Jego działalność pedagogiczna rozpoczęła się w czasie studiów doktoranckich w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Od 2016 r. Obecnie prowadzi klasy saksofonu w Zespole Szkół Muzycznych im. Stanisława Moniuszki w Wałbrzychu oraz Wrocławskiej Szkole Jazzu i Muzyki Rozrywkowej. Był również wykładowcą na następujących warsztatach muzycznych: „Nowi Mistrzowie” Blue Note w Poznaniu 2014, Warsztaty Jazzowe we wrocławskim klubie Vertigo 2015, Międzynarodowe Leszczyńskie Warsztaty Jazzowe 2015, Międzynarodowe Warsztaty Jazzowe „Jesienny Jazz” w Stargardzie 2017, Międzynarodowe Warsztaty Jazzowe w Puławach 2017, Warsztaty Jazzowe w Akademii Muzycznej w Kiszyniowie 2017 .

Magister Tomasz Wendt jest laureatem następujących nagród i wyróżnień: 2017 – Stypendium im. Jerzego Grotowskiego za Osiągnięcia w Dziedzinie Sztuki, 2017 - Nagroda Fryderyk 2017 w kategorii Jazzowy Debiut Fonograficzny, 2016 - II Nagroda na Getxo Jazz Festival w Hiszpanii, organizator, 2015 - I Nagroda na VII Międzynarodowym Konkursie Improwizacji Jazzowej w Katowicach, 2013 - Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla najlepszych studentów uczelni artystycznych, 2013 - I Nagroda na 51. festiwalu Jazz Nad Odrą we Wrocławiu, 2013 - Nagroda Specjalna Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na Lotos Jazz Festiwal w Bielsko-Białej, 2012 - I Nagroda na V Azoty Tarnów Jazz Contest, 2012 - I Nagroda na RCK Pro Jazz Festival w Kołobrzegu, 2012 - II Nagroda festiwalu Jazz Na Wsi w Chodowie, 2012 - Nagroda Publiczności na Getxo Jazz Festival w Hiszpanii, 2011 - II Nagroda na festiwalu Jazz Juniors w Krakowie, 2011 - I Nagroda: „Klucz do Kariery” na festiwalu Gorzów Jazz Celebrations, 2011 - Nagroda: „Najbardziej Obiecujący Talent Festiwalu” na festiwalu Azoty Tarnów Jazz Contest, 2011 - Wyróżnienie indywidualne na Przeglądzie Młodych Zespołów Jazzowych i Bluesowych w Gdyni, 2011 - II Nagroda na festiwalu 49. Jazz Nad Odrą we Wrocławiu.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Na program płyty złożyło się osiem autorskich kompozycji doktoranta:

1. For D.
2. Robin
3. At Home
4. The Teacher
5. One Brother, One Sister
6. The End
7. The Night
8. Together in Rush

Kompozycje te stanowią zawartość, wydanej w 2016 r. przez wytwórnię SJ Records, płyty Tomasza Wendta zrealizowanej z formacją Tomasz Wendt Trio & Atom String Quartet - „Behind the Strings”. Płyta ta stanowi część artystyczną pracy doktorskiej. Została do niej dołączona część opisowa i ten zestaw stanowi kompletną pracę dokorską mgra Tomasza Wendta, której tytułem jest:

„Trio jazzowe i kwartet smyczkowy jako egzemplifikacja wzajemnego oddziaływania i przenikania muzyki jazzowej i klasycznej”

W skład zespołu wchodzi:

Trio Jazzowe:

- Tomasz Wendt – saksofon
- Grzegorz Piasecki – kontrabas
- Wojciech Buliński – perkusja

Kwartet smyczkowy:

- Dawid Lubowicz – skrzypce I
- Mateusz Smoczyński – skrzypce II

- Michał Zaborski – altówka
- Krzysztof Lenczowski – wiolonczela

Gościnnie:

- Magdalena Zawartko – śpiew
- Łukasz Damrych - fortepian

Na materiał płyty złożyło się osiem kompozycji. Wykonane one zostały w dwóch składach instrumentalnych: trio jazzowe, (saksofon tenorowy, kontrabas, perkusja) poszerzone o kwartet smyczkowy, oraz duet saksofonu z fortepianem. Dodatkowo w kilku kompozycjach pojawiły się partie wokalne, poszerzające sferę brzmieniową obu składów, głównie w warstwie tematycznej. Doktorant nie pełni tylko roli saksofonisty i lidera zespołu, ale jest również autorem wszystkich kompozycji i aranżacji na płycie, co w pełni prezentuje koncepcję artystyczną artysty. Utwory wykonane w większym składzie są bardziej rozbudowane, a te w duecie stanowią formę krótkich przerywników przedzielających kompozycje realizowane w dużym składzie. W związku z brakiem fortepianu kwartet smyczkowy, realizuje warstwę harmoniczną kompozycji a dodatkowo jego członkowie wykonują partie improwizowane, dopełniające sola doktoranta, basisty i perkusisty. Jeśli chodzi o trio jazzowe, to wszyscy artyści prezentują wysoki poziom. Tomasz Wendt to saksofonista dysponujący doskonałym brzmieniem, szeroką wiedzą w sferze harmoniczej jak i rytmicznej, nienaganną intonacją oraz dojrzałością w prezentacji tematów jak i kreowaniu partii improwizowanych. Kontrabasista i perkusista stanowią jeden organizm, reagujący na dramaturgię kompozycji i obok interesujących partii improwizowanych stanowią solidny fundament dla improwizacji pozostałych solistów. Utwory wykonane w duecie są powściągliwe i minimalistyczne, tak w warstwie akompaniamentu fortepianu, prezentacji tematów jak i będących dopełnieniem warstwy tematycznej, kompaktowych, oszczędnych improwizacji obu instrumentalistów. Całość charakteryzuje wysoki poziom wykonawczy. Na uwagę zasługuje przygotowanie zespołów, dbałość o stronę formalną, różnorodność brzmieniowa i improwizacje pozostające we właściwych proporcjach do partii aranżowanych. Tomasz Wendt wywiązał się z roli lidera i saksofonisty wzorcowo, a cała zespół zrealizował w pełni wszystkie założenia artysty. Należy zwrócić uwagę że materiał zarejestrowany został na wysokim poziomie tak pod względem barwy wszystkich instrumentów, jak i zachowania

właściwych proporcji między nimi, co bez wątpienia ma wpływ na odbiór całej selekcji utworów zawartych na płycie.

Pierwszym utworem na płycie jest „**For D.**”, trwający siedem minut i trzy sekundy i wykonany w pełnym składzie zespołu z dodatkową partią wokalną. Oparty został na formie ABCD, metrum 4/4 i tempie średnim gdzie $\text{♩} = 90 \text{ bpm}$. Po ośmiotaktowej introdukcji kontrabasu z przestrzenną partią perkusji następuje temat realizowany przez saksofon z towarzyszeniem reszty zespołu. Partie solowe wiolonczeli i saksofonu oparte zostały na formie tematu z tym że część D stanowi formę łącznika i stanowi najbardziej ekspresyjną część formy. Zwieńczeniem kompozycji jest coda będąca kontynuacją sola saksofonu, oparta na czterotakcie zaczerpniętym z końcówki części D, powtórzonym trzy krotnie i zakończonym akordem Abmaj7(#11) ze zwolnieniem w poprzednim takcie. Solo saksofonu, zaczyna się bardziej ekspresyjnie na co wpłynęło pojawienie się kwartetu smyczkowego oraz aktywniejszej partii basu i perkusji od teraz realizującej sferę rytmu pałkami, a nie jak miało to miejsce do tej pory pałkami filcowymi. Na początku solista nawiązuje do ostatnich taktów sola wiolonczeli by potem bardzo płynnie przechodzić do kolejnych części. Solo doktoranta jest doskonale skonstruowane i znamionuje je świetne brzmienie, melodyczne podejście do kreowania linii oraz swoboda w sferze rytmu.

Drugi utwór na płycie - „**Robin**”, wykonany został w duecie z fortepianem i trwa dwie minuty i trzynaście sekund. Utrzymany jest w metrum 4/4 i tempie zbliżonym do poprzedniego, gdzie $\text{♩} = 95 \text{ bpm}$, jednak puls kompozycji sugeruje użycia tzw. *double time feel*. Na formę kompozycji składają się części tematyczne A, A' i A'' poprzedzielane dwoma krótkimi improwizacjami saksofonu oraz jedną fortepianu. Każda z wymienionych części liczy około ośmiu taktów, oraz dodatkowo na końcu dwa takty stanowiące uspokojenie i formę zakończenia. Sola saksofonu są bardzo wyważone i stanowią raczej dopełnienie kompozycji aniżeli solo same w sobie. Oparte zostały o dwu taktowe, diatoniczne motywy, kontrastujące w sferze rytmu z szesnastkową pulsacją tematu. Na szczególną uwagę zwraca precyzja i dyscyplina rytmiczna w realizacji tematu (wielokrotne synkopy rozpoczynające od drugiej i czwartej szesnastki).

Następną kompozycją zamieszczoną na płycie jest „**At Home**”, wykonana w pełnym składzie instrumentalnym. Utwór trwa osiem minut i czterdzieści osiem sekund i jest utrzymany w metrum 4/4 i tempie gdzie $\text{♩} = 115 \text{ bpm}$. Rozpoczyna go, oparta na arpeggiach, szesnasto-taktowa introdukcja kwartetu smyczkowego i ośmio-taktowy, zbudowany na całych nutach z towarzyszeniem perkusji łącznik prowadzący do początku tematu. Pojawiający się w części A dziewiętnasto-taktowy temat, realizowany jest w pełnym składzie i melodią realizowaną przez saksofon. Improwizacje skrzypiec i kontrabasu oparte zostały na powtarzanej sekwencji opartej na akordzie G7(sus4). Kontynuację pierwszego sola stanowi materiał harmoniczny z tematu. Improwizację basu, kończy powtarzany motyw oparty na jednym dźwięku po którym kwartet smyczkowy realizuje *ad libitum*, oparty na długich wartościach dwudziestoczwartotaktowy łącznik (pierwsze 16 t. *rubato*) przechodzący

w melodię realizowaną przez saksofon i skrzypce (po 8 t. altówka), prowadzącą do rozbudowanego sola saksofonu. Improwizacja ta oparta została na powtarzanej, ośmiotaktowej frazie, rozpoczynającej się tym razem od akordu Eb maj7. Podkład kwartetu smyczkowego w trakcie sola zagęszcza się i prowadzi do skróconej dwunasto-taktowej ekspozycji tematu zakończonej fermatą. Solo saksofonu opiera się na pracy motywicznej, a materiał dźwiękowy stanowią skale pentatoniczne, miksolidyjskie i lidyjskie. Budowane napięcie osiąga swoją kulminację w momencie pojawienia się motywu tematycznego melodii. Należy zwrócić uwagę na użycie wysokiego rejestru instrumentu – altissima. Partia solowa doktoranta potwierdza szeroką wiedzę harmoniczną jak i świadomość w sferze rytmu.

Kolejny, wykonany w duecie, czwarty utwór na płycie to trójdzielny, utrzymany w nostalgicznym nastroju „**The Teacher**”. Utrzymany jest w pulsacji swingowej, metrum $\frac{3}{4}$ i tempie gdzie $\text{♩} = 100$ bpm. Na formę utworu składają się: część A (16 t.), repetycja tematu (14 t.), część B (8 t.), solo fortepianu (8 t.) , saksofonu (16 t.), fragment tematu (12 t.) i trwająca dwanaście taktów improwizowana coda. Partia solowa stanowi kolektywną improwizację fortepianu i saksofonu i opiera się na powtarzanych (w saksofonie) dwu i czterotaktowych motywach, głównie w kierunku opadającym. Materiał harmoniczny oparty został na skalach diatonicznych.

Kompozycja „**One brother, one sister**” utrzymana jest w szybkim tempie ($\text{♩} = 220$ bpm.), metrum 4/4. Rozpoczyna ją 24 taktowa introdukcja oparta na powtarzanym dwu taktowym motywie. Część tematyczna A, to powtórzony 16 taktowy odcinek (32 t.), część B ma 16 taktów. Ostatnia część C ma 16 taktów (8+8) i prowadzi do opartych na formie tematu partii solowych skrzypiec i saksofonu. W pierwszym solu część A została powtórzona 3,5 raza, w improwizacji saksofonu solo trwa 2 chorusy. Utwór wieńczy dwie części A z których druga jest skrócona, a codę stanowi motyw ósemkowy wykonany przez cały zespół. Improwizacja saksofonu jest bardzo ekspresyjna, a w sferze harmoniczej wykorzystuje skale pentatoniczne, bluesowe, miksolidyjskie i ich substytuty. Całość dopełniają glissanda, growl i dźwięki z poza skali instrumentu-altissimo. Obok świetnego doboru dźwięków, na uwagę zasługuje panowanie nad sferą rytmu na przestrzeni całej kompozycji.

„**The End**” to szósty utwór na płycie. Wykonany został w trio, a precyzyjnie mówiąc w duecie saksofonu i fortepianu z głosem pojawiającym się sporadycznie w temacie. Utrzymany jest w metrum 4/4 w tempie gdzie $\text{♩} = 90$ bpm, a czas jego trwania to dwie minuty i czterdzieści dwie sekundy. Po 4-taktowym wstępie fortepianu, pojawiającym się kilkakrotnie (koniec części A, interlude i zakończenie), zaczyna się temat (część A) w partii saksofonu, w repetycji wzbogacony o drugi głos realizowany przez wokalistkę. W części B, powtórzony 12 taktowy temat, moduluje do tonacji D dur i poza pierwszymi ośmioma taktami jest improwizowany przez saksofon. Po interludzie fortepianu pojawia się ośmiotaktowa część A i coda wieńcząca całość. Kompozycja operuje bardzo oszczędnymi środkami wyrazu tak w temacie jak i akompaniamencie fortepianu, a wyjątek stanowi część B która w temacie i improwizacji jest bardziej ekspresyjna. Na materiał dźwiękowy sola składają się głównie

skale pentatoniczne obecne w kontekście pracy motywicznej która stanowi główny element tej improwizacji.

Kompozycja „**The Night**” została wykonana przez trio jazzowe i kwartet smyczkowy. Utrzymana jest w metrum $\frac{3}{4}$, tempie szybkim gdzie $\text{♩} = 170 \text{ bpm}$ i trwa sześć minut

i czterdzieści dwie sekundy. Utwór otwiera 8 taktowy wstęp perkusji po którym saksofon i skrzypce (pierwszy raz unisono, drugi w dwugłosie), wraz z akompaniamentem pozostałych instrumentów, prezentują trwającą 32 takty części A i A' tematu. Środkowa część B realizowana przez kwartet smyczkowy, z typowym dla muzyki góralskiej akompaniamentem wiolonczeli w interwale kwinty czystej. 32 taktowa melodia realizowana jest przez obu skrzypków, początkowo poprzez użycie call and response po 16 taktach już razem. Zwieńczenie tematu stanowią części A i A' po których rozpoczynają się solo altówki oparte na rozszerzonej części B z tematu oraz saksofonu, poprzedzone łącznikiem w postaci części A i oparte na rozszerzonych częściach B i A. Konkluzją kompozycji jest część A' tematu oraz otwarte solo perkusji z towarzyszeniem zespołu. Solo saksofonisty cechuje swoboda tak w sferze rytmu jak i melodyki oraz bogaty język harmoniczny. Na uwagę zasługuje kontrast pomiędzy frazami opartymi na skalach i melodycznymi motywami realizowanymi tak w średnim jak i wysokim rejestrze oraz panowanie nad barwą instrumentu bez względu na rejestr i poziom dynamiczny.

Ostatnim utworem na płycie, wieńczącym całą selekcję kompozycji, jest utrzymany w metrum $\frac{7}{4}$, utrzymany w szybkim tempie gdzie $\text{♩} = 200 \text{ bpm}$ „**Together in the Rush**”.

Po krótkim ostinacie kontrabas, już w pełnym składzie rozpoczyna się, powtórzona część A. Cztero-taktowy łącznik oznaczony literą B prowadzi do spokojniejszej części C po której kolejna D wykonana została tylko przez saksofon z towarzyszeniem kwartetu smyczkowego, a po 6 taktach w pełnym składzie doprowadza do pierwszego sola kontrabas. Realizowane jest ono początkowo z perkusją, a po 24 taktach kwartetem smyczkowym. Solo saksofonu oparte zostało na częściach AA z kontrabasem i perkusją i C, D już w pełnym składzie. Po skróconym temacie opartym na części A, kompozycję kończy coda na którą składają się trwająca 16 taktów improwizacja perkusji i solo kwartetu smyczkowego. Solo saksofonisty potwierdza tylko wszystkie komentarze zawarte w poprzednich analizach. Bez względu na tempo, złożoność, nastrój czy formę kompozycji, doktorant operuje doskonałą barwą, świadomością dotyczącą sfery rytmu i harmonii oraz szeroko pojętą dojrzałością.

Część opisowa pracy doktorskiej zawiera cztery rozdziały poprzedzone wstępem, uzupełnione o zakończenie, oznaczenia akordowe i bibliografię. Dopełnieniem całości pracy są materiały nutowe utworów zarejestrowanych na płycie CD.

W rozdziale „**Muzyka w XX i XXI wieku – krótka charakterystyka rozwoju muzyki poważnej i jazzu**” przedstawiony został rozwój muzyki poważnej XX wieku i związane z nim najważniejsze kierunki, style oraz techniki kompozytorskie. W dalszej części rozdziału autor pracy przedstawił rys historyczny muzyki jazzowej, zaczynając swoje rozważania od istoty powstania muzyki jazzowej, czyli zestawienia kultur afrykańskiej i europejskiej. Zdefiniowane zostały kolejne style w muzyce jazzowej począwszy od początku XX wieku aż

po lata osiemdziesiąte oraz wymienieni zostali najważniejsi przedstawiciele każdego z omawianych okresów. W rozdziale **„Improwizacja w jazzie oraz jej rola w muzyce poważnej”** doktorant poruszył zagadnienia związane z improwizacją. Wskazał na obecność tego zjawiska również na polu muzyki klasycznej w baroku, klasycyzmie czy romantyzmie. W bardzo skrótowy sposób poruszone zostało to zagadnienie w kontekście muzyki jazzowej w której improwizacja stanowi kluczowy jej element. Rozdział **„Trzeci Nurt – synteza muzyki poważnej i jazzowej”** poświęcony jest koncepcji artystycznej stworzonej przez kompozytora, dyrygenta i pedagoga Gunthera Schullera. Istotnym jej elementem było dotarcie do szerokiego grona odbiorców, a polegała na połączeniu muzyki poważnej i jazzu z tak istotnym jej elementem jak improwizacja. Omówieni zostali najważniejsi przedstawiciele tego nurtu od połowy XX wieku aż po czasy współczesne. W rozdziale **„Wzajemne wpływy oraz inspiracje muzyki jazzowej i poważnej w utworach z programu przewodu doktorskiego – albumu „Behind the Strings”**, omówione zostały wszystkie utwory z przedłożonej przez doktoranta płyty. Przedstawione zostały formy kolejnych kompozycji, instrumentarium jak również sfera aranżacyjna. Dodatkowo autor pracy odniósł się do tytułów utworów i inspiracji które posłużyły jako podstawa do ich powstania.

Pod względem redakcyjnym praca prezentuje się dobrze, z wyjątkiem podrozdziałów które nie pojawiły się w spisie treści. Wszystkie przypisy zostały użyte zasadnie i prawidłowo. Praca zawiera wiele przykładów nutowych oraz partytury wszystkich kompozycji, a całość uzupełnia obszerna bibliografia, na którą złożyły się publikacje książkowe i witryny internetowe. Część opisowa pracy doktorskiej świadczy o znajomości opisywanego problemu przez doktoranta. Zastrzeżenia może jednak budzić jej objętość i jak ma to miejsce w rozdziale drugim, brak głębszego zanurzenia się w tematykę odnoszącą się do improwizacji w muzyce jazzowej. Zdaniem autora tej recenzji, w związku ze składem instrumentalnym pojawiającym się na płycie doktorskiej i tematem rozprawy, uzasadnionym byłoby uzupełnienie części pisemnej o rozdział dotyczący tria jazzowego i kwartetu smyczkowego. Rola tego drugiego w tym konkretnym nagraniu polega nie tylko na odtwarzaniu partii zapisanych przez kompozytora ale również na kreowaniu sół improwizowanych. Pewne uwagi budzą również partytury które w kilku przypadkach są nie precyzyjne, czy nie kompletne (brak partii głosu czy perkusji).

KONKLUZJA

Pan mgr Tomasz Wendt, jest niezwykle utalentowanym saksofonistą, liderem, kompozytorem i aranżerem. Przedstawiona płyta doktorska prezentuje niezwykle oryginalną koncepcję artystyczną, a sam doktorant brzmi na niej jak muzyk kompletny, którego mimo młodego wieku cechuje znajomość tradycji, doskonałe opanowanie instrumentu i muzyczna dojrzałość. Jeśli chodzi o przedłożoną pracę doktorską pt. „Wzajemne wpływy oraz inspiracje muzyki jazzowej i poważnej w utworach z programu przewodu doktorskiego – albumu „Behind the Strings”, mimo pewnych wspomnianych powyżej zastrzeżeń stanowi interesujący materiał i pozwala stwierdzić, iż doktorant wykazał się wiedzą teoretyczną, a także umiejętnością pracy analitycznej. Stwierdzam, że zarówno bogaty dorobek artystyczny, jak również praca doktorska mgra Tomasza Wendta stanowią wkład w dziedzinie sztuk muzycznych, oraz rozwój dyscypliny artystycznej – instrumentalistyka, spełniając wymagania art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14.03.2003 r. Wnoszę o jej przyjęcie i dopuszczenie do obrony.

dr hab. Grzegorz Nagórski

